

1. kolovýlet – 12. března 2020

Dnes je to právě týden, co jsme vyjeli letos poprvé na náš oblíbený kolovýlet. Pro pořádek připomenu, že to bylo ve čtvrtek 12. března. Díky šesti omluveným jsme nakonec vyjeli dva - Fanda a já. Proto jsme trasu poněkud obrátili, anžto jsme nechtěli nadýchat nějaký převít v metru.

To už ten zatracenej koronavirus řádl, tak jsme se z Horních Počernic zdejchli hned na východ. Vítr nám krásně foukal do zad, tak nám kilometry utíkaly docela rychle. Po už známé cyklostezce přes Zeleneč jsme dojeli až k Labi do Toušeně a pak do Brandýsa n. L. - St. Boleslavi.

Po Zátokových cestách jsme pak projeli poněkud zabláceni k Sojovicím. Cílem naší cesty tentokrát byl oblíbený zámeček Bon Repos, krásné to dílo hraběte Šporka. Celý dvůr, kde skoro šedesát let řádila naše lidová armáda, je již v privátních rukou a nutno říci, že je to také vidět.

Zpátky jsme uháněli na jih přes Starou Lysou a Dvorce až k železniční trati z Lysé do Vysočan. Kolem soch u sv. Václava jsme ještě v klidu projeli lesem do Čelákovic. Po menším občerstvení U Bohuslavů jsme se vydali směrem ku Praze.

Po příšerné silnici směrem na Mstětice, pak dál už po cyklostezce na Zeleneč a Horní Počernice. Závěr naší cesty byl krutý, rozfoukal se tak silný protivítr, že jsme měli chvílema pocít, že stojíme. No dojeli jsme, ujeli jsme celkem 60 km. Na první výlet docela dobrý, ne?

A co dál? Vůbec nic, netroufám si plánovat, třesu se jako Vy ostatní, co s námi ten virus napáchá a jestli ještě vůbec vyjedeme. Tak buďte všichni sakramentsky opatrní, přeju Vám štěstí do dalších dnů. A pokud ještě na jaře nebo v létě vyjedeme, samozřejmě Vás zase mailem pozvu. Všechny, které mám v adresáři - je to 29 lidí! Ale prosím Vás, ať šetřím pomyslným papírem - kdo už nechce s námi jezdit, nebo alespoň nechce být informován, sdělte mi to laskavě, ať Vás už neobtěžuju. Díky za pochopení. A ještě jednou: moc a moc štěstí a ať se Vám ta mrcha vyhne.